

Scénář k rozhlasové reportáži - Josef Kutil
ZŠ Montessori Na Beránku

No dětství jsme měli poměrně krušný, protože, no takhle, ten začátek byl hezkej, celkem jako bez problémů. No ale pak když přišli komunisti, tak nám nastaly špatný časy, to jsem ještě chytil jako ten konec, než nás vystěhovali, že jo. No tak jsme chodili třeba pást krávy a takový věci.

Místní národní výbor v Točné okres Praha východ přikazuje Františku Kutilovi celou usedlost č. p. 62 s veškerým živým i mrtvým inventářem do povinného pachtu.

Jinak to společný hospodaření to bylo asi v tom, že hlavně byl společnej výmlat a takový a voni chtěli, abysme my si kupovali slámu třeba z těch polí, který byly naše a o který se ti rodiče starali. Tak nám psali takový nějaký faktury, bych řekl. Anebo když třeba jsme šli odevzdávat, protože my jsme nebyli členové družstva, že jo. Čili my jsme dostávali jako předpis, co se muselo odevzdávat do Písnice, do družstva se to dávalo. No a tam jako jsme dali třeba ty prasata nebo cokoliv jinýho a automaticky jako nám nedali žádný peníze. Jenom řekli, že to je ve prospěch družstva.

Vlastník pan Kutil František jest povinen strpěti obdělání pozemků a užívání inventáře a zdržeti se všeho, co by mohlo výkon práv ztěžovati.

Jinak jako co bylo součástí toho, aby nás zničili, tak my jsme měli mlátičku, traktor měl otec, samovazač, prakticky vybavený hospodářství jako kdyby měl 20 hektarů. A to nám zabavili všechny tyhleto stroje a jako že to u nás není využitý.

Zároveň Místní národní výbor v Točné Vám přikazuje nejdéle do 8 dnů vystěhovati se z obce.

No dneska po těch zkušenostech co mám, tak jako je obdivuju, že to pro ně byla dost velká rána teda. Když otec jako to zařizoval, aby se mohlo hospodařit, a pak vás vystěhujou z vlastního baráku.

Po roce 1989 byl majetek Josefu Kutilovi a jeho rodině částečně vrácen.